

MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA NAUKOWA KATEDRY KOMPARATYSTYKI LITERACKIEJ
WYDZIAŁU POLONISTYKI UNIWERSYTETU JĄGIELLOŃSKIEGO
KRAKÓW, 23-25 PAŹDZIERNIKA 2013

OLIMP

IDEAŁ, DOSKONAŁOŚĆ, ABSOLUT

Od najdawniejszych czasów, we wszystkich kulturach - w religii, filozofii, estetyce i etyce; w literaturze, sztuce - we wszystkich dziedzinach myśli ludzkiej istniały jakieś wyobrażenia tego, co doskonałe, idealne, absolutne. Idealne miejsce (niebo, raj, ogród rozkoszy), czas (złoty wiek), idealny człowiek, doskonałe dzieło sztuki, najlepszy ustrój, idealny stan, czy wreszcie absolut – to, co najdoskonalsze pod każdym względem.

Nad istotą doskonałości zastanawiali się zarówno filozofowie, jak teoretycy sztuki, teologowie i antropologowie, a także poeci, malarze, muzycy. Jedni szukali jej w świecie metafizyki, inni w naturze, jeszcze inni w dziełach człowieka: wszyscy próbowali określić, na czym ona polega, jakie są jej źródła i warunki powstania; ideału szukali w przeszłości bądź w przyszłości, w świecie zewnętrznym bądź we wnętrzu człowieka.

Warto spróbować odtworzyć i porównać te wyobrażenia, a także zastanowić się nad istotą ideału, doskonałości, absolutu: czy są zmienne w czasie, czy mają charakter aprioryczny czy aposterioryczny, procesualny, czy stały, czy są rzeczywistym bytem, lub może stanem, jaka jest ich istota? A może ideałem jest już samo poszukiwanie ideału?